111 3. YIL 16 MART 1966 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:
ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi, Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET BASIMEVİ - İSTANBUL, 27 71 34

SİNEMA

İkinci "KARAOĞLAN" filminin hazırlığı bitmek üzere...

Bir zamandanberi Suat Yalaz'ın üzerinde büyük b' titizlikle çalışmakta oldı' ikinci «KARAOĞLAN» filmi olan «BAYBORA'NIN OĞLU»nun hazırlıkları hemen hemen tamamlanmıştır ve filmin bütün erkek artistleri belli olmuştur. Filmin rejisörü Suat Yalaz, kadın artisti de bugünlerde seçilecek, böylece Baharın ilk haftalarında, «BAYBORA'nın OĞLU»nun çekimine başlanacaktır. Daha önce de bildirdiğimiz gibi Karaoğlan rolü... Kartal Tibet, Baybo... ...eha Yurdakul can...

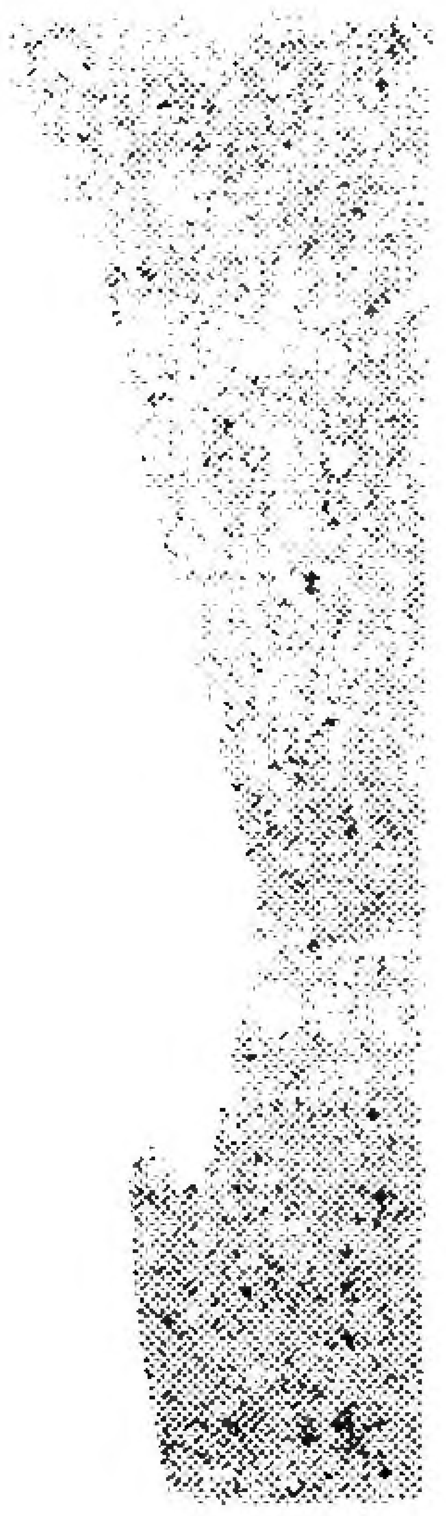

ı

M ...

Sinemanın yeşil gözlü artisti Fatma Girik son günlerde büyük bir meşguliyet içerisinde... Kızkardeşi Müyesser ile mefruşatçıları, mobilyacıları devamlı dolaşa... artist, önümüzdeki günlerde Nişantaşı'nda Topağacı'ndak. kendi katına çıkma hazırlığı içinde... Bunun için film çalışmaları dışındaki boş zamanını ev eşyaları satan mağazalarda geçiren Fatma Girik, geçenlerde yine bir mağazaya girdi ve 15.000 liralık sadece mutfak eşyası aldı. En son ve modern 15 binlik bu mutfak eşyası için Fatma Girik: "Arzu ettiğim her şeyi hiç acımadan alıyorum. . Bu gidişle evim bir hârika olacak..." demektedir.

OTOMOBİL ARIYOR : Beyaz perdemizin sarışın mavi gözlü jönü, otomobilini Boğaz'da hasara uğrattığındanberi, arabasına binememenin üzüntüsü içindedir. Bu yüzden zaman zaman işine vaktinde yetişemeyen jön, gri Mercedes marka bir otomobil almaya karar verdi. Şimdi demizin sarışın, mazi gözlü jönü, meşgul. Yanda T. Yiğit görülüyor. .

Zeki Müren Manken oldu!

GEÇTİĞİMİZ hafta içinde Kervansaray salonlarında, fakir çocuklar yararına bir defile yapıldı... Mankenler, Lâle Belkıs, Nebahat Çehre, dansöz İnci Birol ve... Zeki Müren'di... Evet, sanat hayatına atıldığından bu yana, çeşitli çehrelerle halkın karşısına çıkan Zeki Müren... Defilede, sosyetenin tanınmış simalarını bir arada görmek mümkündü.. Değme mankenlere taş çıkartan, uykularını kaçıran Zeki Müren, kıvrak yürüyüşü, göz ve dudaklarını ustalıkla boyayışı ve yürürken hafif gerdan kırışı ile de, diğerlerinden fazla ilgi gördü... Bilhassa, Zeki Müren'in teşhir ettiği, bir göğsü ve omuzu açık, parlak «Gladyatör» adlı kostüm, çılgınca alkışlandı...

Zeki Müren'in isimlendirdiği, bir kısmı kendisine ait olan, «Hadi Canım Sen de», «Kezban'ın Çilesi», «Faşing», «Sah den mi Kızdın?», «Göğsüne Leylâk Takma Dedim» «Dedikodu», «Van Gog Girdi Rüyama» ve «Günahkâr Yeşiller», «Mihrîbanım», «Seninle Bir Sonbahar», «Glâdyatör», «Fistan Biçtim Dar Geldi», «Kıskandırma Beni» kostümleri, büyük ilgi gördü... Bu arada sevimli şarkıcımız, meşhur bordo renkteki smokini düğünü için sakladığını da ifadede etmekten kendini alamadı... Şâhâne bir gelinlik giymiş bir hanım kızla sahneye damat olarak çıkınca, salondan bir takım gülüşmeler ve sürekli alkış sesleri duyuldu.

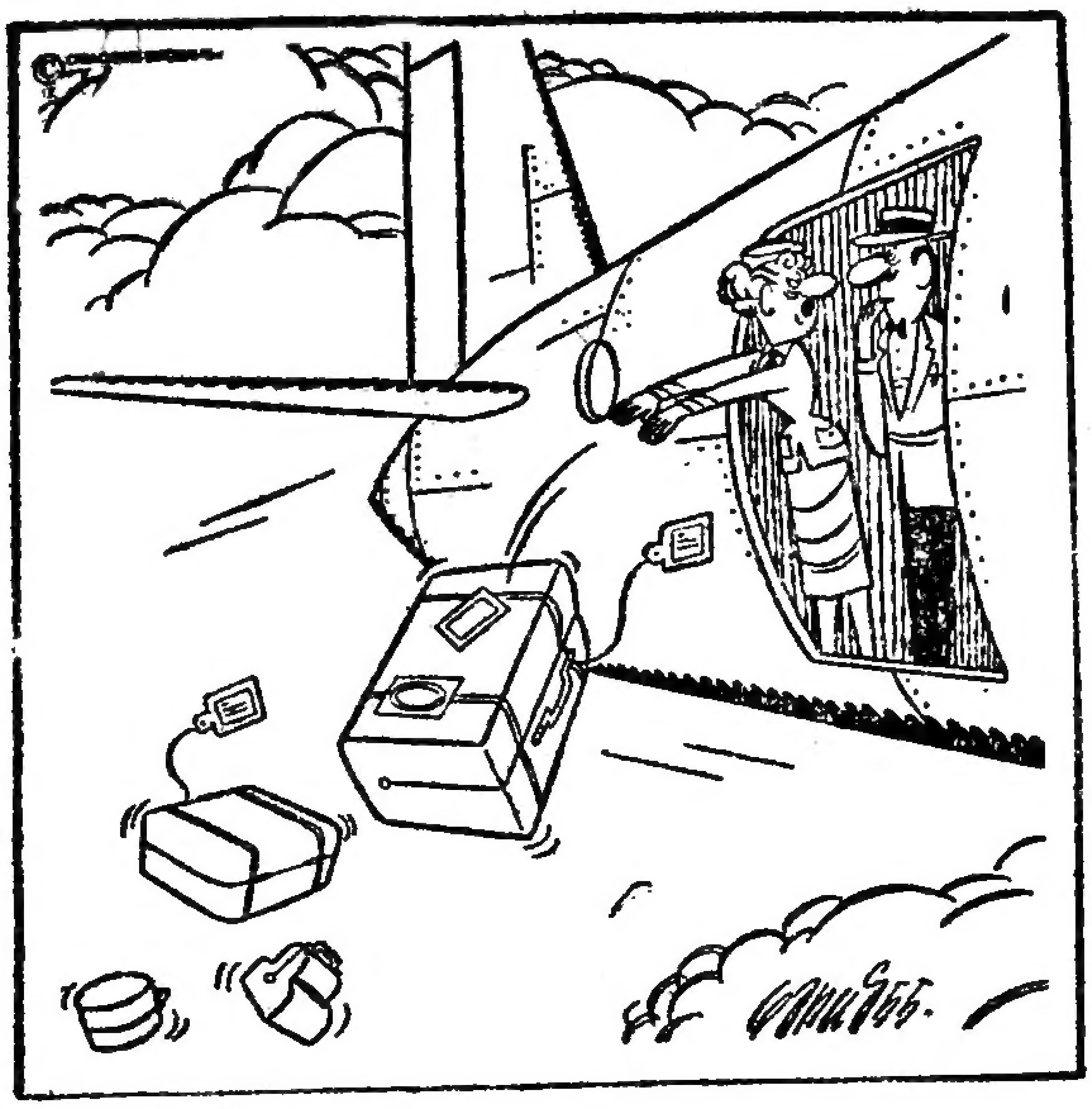

— 15 kilodan ağır bavulla uçağa binilmiyeceğini bilmeniz gerekirdi bayım......

Buraya çıkın-

AĞAÇ MESELESI

çocuk köpeklerini parkta gezdiriyor ... diğerinin de kanişi v.
Birincisi sordu:
— ... köpeğinin şeceresi var mı?
— Neymiş o şecere?
— Köpeklerin ... sopunu gösteren ağaç
— Hayır. Benimki hangi ağaç olursa olsun işini görebilir.

na-
cü
ı-
e-
ma-
ça papazı demedim ya.

MİZAH

IHTIYATLI

Burnunun rengi oldukça kızarmış bir hasta, doktorun kapısını çaldı, muayene odasına girdi. Doktor hastasına baktıktan sonra, «Herhalde pek susuzluk çekmiyorsunuz, değil mi beyim?» diye sordu.

— Tabiî doktor bey. İşlerin oraya kadar varmasına müsade etmiyorum tabiî...

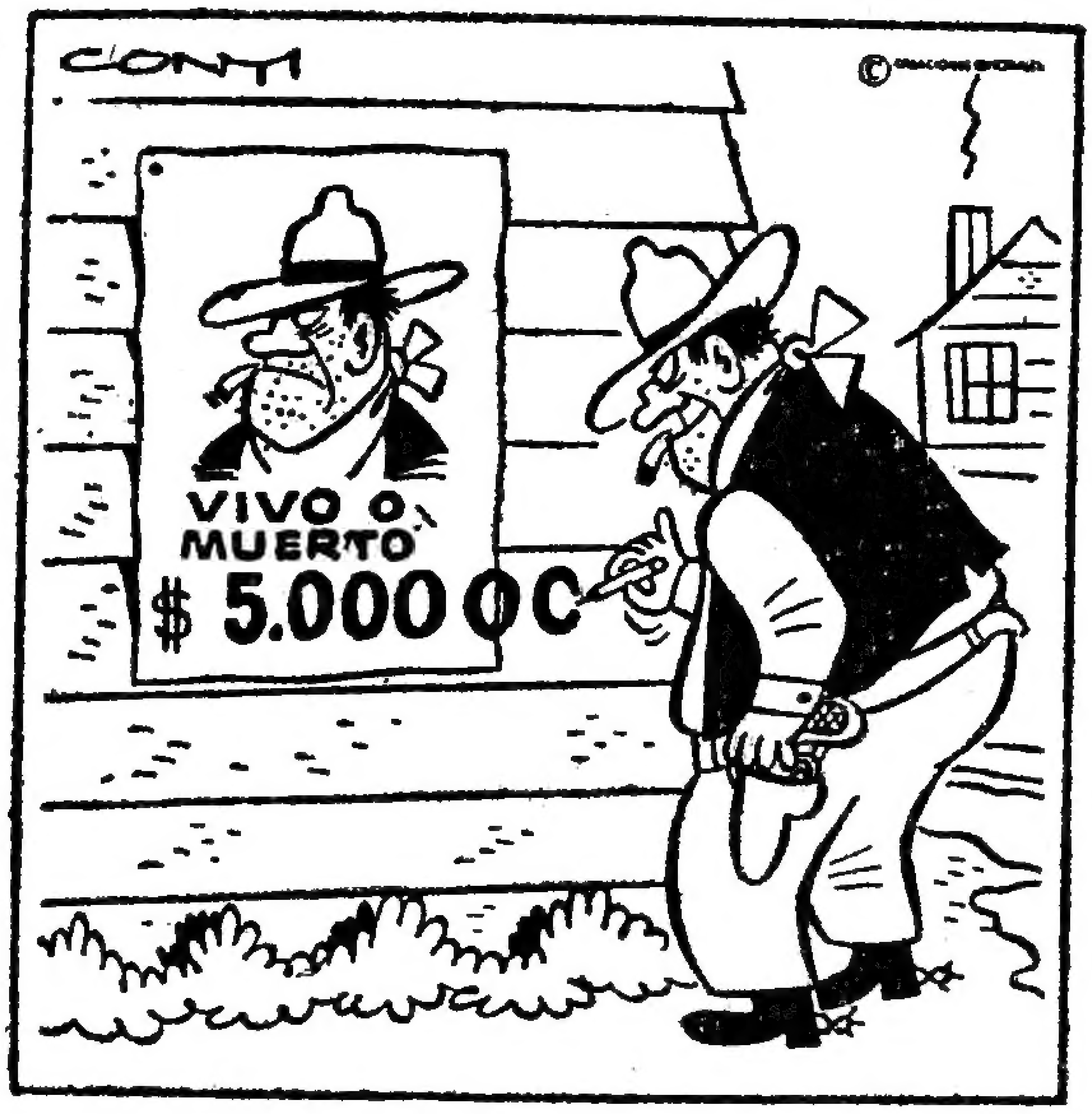

G U R U R . .

YANLIŞLIK

Doktor, muayene masasında yatan hastasının muayenesini bitirmişti.

— Maşallah, dedi, çelik gibi sapsağlamsınız. Yalnız anlıyamadım, neden beni görmeye geldiniz

— Ben mi Muslukları tamire geldim, doktor bey, Muslukçuyum da...

5 YOLCU

— 7 —

Ann, haykırdı. «Bakın, bakın.»

Mutfak penceresini yeşil filizler kaplamıştı.

— «Fakat sarmaşık evin etrafını bu kadar çabuk sarmış olamaz.»

Bill'le Hopkins, ümitsiz bir tavırla oturma odasına koştular. Artık oraya da güneş ışıkları dolmuyordu. Işınlar, sanki bir bulut güneşi gibi iyice sönükleşmişdi. Sarmaşık, samları iyice sarmıştı.

Hopkins, acı acı mırıldandı. «Bizi buradan sağ salim çıkarmak niyetinde değil. Hiç birimizi bırakmıyacak.»

Bill etrafına bakındı. «Mary, nerede?»

Ann, kapıdan, «Bir şey almak için yukarı çıktı,» diye cevap verdi.

— «Onu hemen aşağı çağır. Hemen.»

Bir odaya hep birlikte sığındılar. Bu onlara nedense biraz cesaret verdi. Halbuki içerisi, pencereyi örmüş olan sarmaşığın yüzünden iyice gölgelere bürünmüştü.

Hopkins, piposuna doldurmuş olduğu tütünü sararmış parmağıyla iterek iyice sıkıştırdı. Karar vermek ona düşüyordu artık. Bill'le Ann, sessiz sedasız beklemekteydiler. Mary, hıçkırmağa başladı. Bill, kolunu kızının omzuna attı.

Hopkins, düşünceli düşünceli, «Lâboratuara erişebilseydim,» diye başını salladı. «Bu iğrenç sarmaşığı ortadan kaldırmanın yolunu çabucak bulurduk. Bundan eminim. Bu bitkiyi öldürmenin de bir usulü olmalı.»

Piposunu dişlerinin arasına sıkıştırarak etrafına bakındı. Bu halinde diğerlerinin içlerini rahatlatan bir şeyler vardı. Ne telâşlıydı, ne endişeli. Bill, adamın rol yaptığını biliyordu ama bu sayede paniğe kapılmaktan da kurtulmuş oluyorlardı.

Hopkins, piposunu yakmak için bir kibrit çaktı. Kutuya sürtünen kibritin çıkardığı ses müthiş bir şangırtıda boğuldu.

Hopkins, çabucak döndü.

Sarmaşığın bir dalı pencereden uzaklaşmış, sonra da bir kamçı gibi inerek, camı kırmıştı. Sam kırıkları içeriye, halının üzerine saçılmıştı. Dal, aç gözlü bir yılan gibi sallanarak, Hopkins'e doğru uzanıyordu. Fakat kibrite yaklaşır yaklaşmaz durakladı ve çabucak çekildi.

Hopkins, kibrite baka kalmıştı. Az kalsın parmaklarını yakıyordu.

Usulca, «Tabii,» diye fısıldadı. «Zekâsı olan her mahluğun korktuğu bir tek şey vardır... Ateş!» Kibriti sallayarak söndürdükten sonra Bill'e döndü. «Çabuk! Bir kaç gazete bulun.»

Bill, eğilerek, yandaki taburenin üstünde duran gazeteleri aldı. Hopkins, bunları kaparak, uzun bir boru şeklinde bükmeğe başladı. Mary bile yardıma koşarak, bir kaç safifeyi buruşturdu.

Bill, endişeyle kırılmış olan cama bakıyordu. Sarmaşığın dalları hafif hafif sallanıyordu ama içeri doğru uzandıkları yoktu.

Hopkins, «Tamam,» dedi, «Gelin bakalım. Beni dışarı çıkarın, sonra da kapıyı sıkıca kapayın.»

Bill, adamla hole çıktı. Hopkins, iki eline de birer bükülmüş gazete aldı.

Bill, «Buraya bakın,» diye başladı. «Bu işten emin...»

Hopkins, homurdandı. «Lütfen kapıyı açın.»

Bill, isteneni yaptı. Sarmaşık dalları hemen içeri aldılar. Adam hemen geriledi. Hopkins, ellerindeki gazeteleri işaret etti.

— «Şimdi bunları yakın.»

Bill, bir kibrit çakarak, gazeteleri tutuşturdu. Hopkins, yanan kâğıtları sarmaşığa doğru tuttu. Yeşil birer yılana benzeyen dallar hemen gerilediler. Kıvrılıp, bükülerek, tekrar dışarı çıktılar. Hopkins yanan gazeteleri ileri doğru tutarak, dışarı fırladı. Bill de, o iğrenç filizler tekrar belirmeden kapıyı kapadı.

Oturma odasına dönerken Hopkins'in arabasının hareket ettiğini duydu. Ann'e bakarak gülümsedi. Karısı da kendisini zorlayarak, hafifçe tebessüm etti.

Bill, başını salladı. «Şimdi buraya bir kaç mum getirelim.» Camdaki kırığa baktı. «Tekrar içeri girmeğe kalkarlarsa, mumla onları korkutmağa çalışırız.»

Bu belâdan kurtulmak üzereydiler artık. Hopkins gelinceye kadar yılmadan beklemeleri lâzımdı.

Hopkins, süratle çalıştı. Karanlık basarken adamlarını getirdi. Hepsi sırtlarına asbestos elbiseler giymiş, elle-

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

rine de alev makinelerinin hortumlarını almışlardı.

Alevden diller evin ön tarafını yalarken sarmaşıktan müthiş çığlıklar yükseldi. Fakat bir müddet sonra bu korkunç sesler de kesildi. Şimdi sarmaşığın yerinde kömürleşmiş dallar kalmıştı. Etrafa pis yanık kokusu yayılmıştı. Günlerce de geçmiyecekti bu. Evin sarmaşığın hücumundan evvel bembeyaz olan ön duvarının da temizlenmesi lâzımdı. Fakat buna kimsenin aldırdığı yoktu. Hopkins'le kapıda duran Bill, müthiş bir felâketten kurtuldukları için o kadar memnundu ki.

Hafif bir akşam rüzgârı alnını yalayıp geçti. Kıvrıla kıvrıla yükselen dumanları dağıttı.

Hopkins, «Eh,» diye mırıldandı. «Bu mesele de halloldu sanırım.»

Memnuniyetle konuşmuştu ama övünürmüş gibi bir hali de yoktu. Lüzumlu işi yapmış, meseleyi halletmişti, işte o kadar.

Marl'le Ann, iki adama yaklaştılar.

Ann, alaca karanlıkta sakin ve aşina bahçeye bakarak, derin bir nefes aldı. «Çok şükür.»

— «Ha, aklıma gelmişken.» Hopkins, Mary'e dönerek, elini ceketinin içine soktu. «Sana bir hediyem var.»

Ceketinin içinden küçücük bir yavru köpek çıkardı.

Mary, haykırdı. «Ah, ah!... Çok teşekkür ederim.» Yavruyu alarak, yanağına dayadı. Gözlerine inanamazmış gibi bir hali vardı. «Çok teşekkür ederim. Ona, süt içireyim.» Neşeyle mutfağa koştu.

Ann, titrek bir sesle güldü. «O felâketin sona erdiğine hâlâ inanamıyorum. Aklım almıyor bunu. Hâdise çok kısa sürdü ama neyse, artık bunu düşünmek istemiyorum. Böyle bir şey olmamış gibi davranacağım.»

Hopkins, başını salladı. «Fakat böyle bir şey oldu. Ve o iğrenç bitkiyi yendik. Zira ateşten korkuyordu o. Fakat korkmasaydı, bizim ve bütün dünyanın hali ne olurdu, bilmiyorum...» Bir eliyle cebinden piposunu çıkarırken, diğer elini de onlara doğru uzattı. Derin düşüncelere dalmıştı bile. «Ateşe dayanan bir bitki çıktığı takdirde mutlak her şey mahvolur. Veya, ateşle başa çıkmasını öğrenen bir sarmaşık...» Gözlerini kırpıştırdı. Sonra da özür dilermiş gibi gülümsedi. «Hayır, hayır. Kâbus görmenize sebep olmak istemem.. Allaha ısmarladık.»

El sıkıştılar. Bill, Ann'ın koluna girdi. Döndüler. Mutfakta Mary'nin yavru köpeğe bir şeyler mırıldandığını duyuyorlardı. Memnun memnun içeri girdiler.

BEŞ

Bu dünyalar, sarsılarak ilerleyen trendeki dünya arasında kalmıştı Bill. Rüyadaymış gibi bir hali vardı. eride ne bıraktığını bilmeyen Hopkins'in, sakin sakin uzaklaşışını büyük bir ümitsizlikle seyretti.

Dr. Hopkins, piposunu yakmıştı. Alevli kibriti yana fırlatarak ilerledi. Kibrit, bir bitkinin iyice büzülmüş olan kökünün yanına düştü. Ve bitki kımıldandı. Fakat diğer bitkinin filizlerinin hareket ettiği şekilde değil. Yani onlar gibi dehşetle kıvrılarak, bükülerek, ateşten kaçmağa çalışmadı. Bilâkis bu, aleve doğru eğildi.

Bitkinin gövdesi büyük bir zorlukla biraz uzadı. Sonra yanmakta olan kibritin üzerine eğildi. Bunu, kısa ve basit bir hareketle söndürüverdi.

Sonra da filizleri evin duvarından, en yakındaki pencereye doğru tırmanmağa başladı.

Bill Rogers, Tarot ıskambilindeki güneşe baktı. Sanki sahiciydi bu. Yüzünü alev alev yakıyordu. Alnında ter tanecikleri belirmişti. Riff Railey, «Zavallı adamcağız,» diye düşündü. «Fena halde azap çektiği belli.»

Bill Rogers, boğuk bir sesle, «Benim başıma bunlar mı gelecek?» diye sordu.

Dr. Schreck, «Belki bu bütün insanlığın başına gelecek,» dedi. «Fakat ümitsizliğe kapılmayın. Bakalım beşinci kâğıt ne gösterecek? Belki bu sayede bu tehlikeden nasıl kurtulacağınızı öğrenirsiniz.»

Bir ıskambil çekerek, baktı. Sonra da hareketsiz kaldı.

— «Nedir o?»

Schreck, kâğıdı tekrar desteye soktu. «Mühim değil.»

— «Neydi o kâğıt?»

Schreck, Bill Rogers'in yüzüne bakamıyordu. Mırıldandı. «Böyle olmıyacağını, umuyordum...» Telâşla diğer dört ıskambili de alarakk, bunları da desteye soktu.

Franklyn Marsh, artık gazetesini okumaktan vaz geçmişti. Arkadaşına yaslanarak, kollarını kavuşturdu. «Nasıl bir *oyun* bu, doktor?» Sesi istihkâr doluydu.

— «Oyun değil bu.» Schreck'in yüzünde hiç de hoş olmayan bir ifade belirmişti. Sonra adam, o eski nazik tavırlarını takındı. «Emin olun...» Iskambilleri öne doğru uzattı. «Bir tecrübe daha yapmak isteyen var mı?»

Genç Amerikalı doktor Tim Carroll, telâşla pencereden baktı. Franklyn Marsh, nefretle dudağını bükerek, bu sözleri duymamış gibi yaptı.

Riff Railey, daha ne olduğunu anlıyamadan, destenin kendisine uzatıldığını farketti. Yerinden büzüldü. İstikballeri okunan adamlar gibi üzülecek bir hale düşmeği istemiyordu. Hayranları böyle şeylerden hoşlanmazlardı. Klasik müzik çalanların düşünceli, hattâ ıstıraplı tavırlar takınmaları normal karşılanırdı ama kendisi gibi bir cazcının böyle bir şey yapmasına göz yumulmazdı. Riff, trompet çaldığı zaman herkesin neşelenmesi lâzımdı. Riff, kendisi hakikaten neşelenirdi. Bu da normaldi tabii.

Genç trompetçi başını salladı. Sonra da diğer yolcuların gözlerini kendisine dikmiş olduklarını farketti.

Demek onu mahcup etmek niyetindeydiler. Belki de üzüldüğünü görmek istiyorlardı. Gazeteyle yüzünü örten o ukalâ bile vaziyetin farkındaydı. O da diğerleri gibi bekliyordu.

Riff, ister istemez, «Pekalâ,» diye mırıldandı. «Bir deneyelim bakalım. Ben ıskambili elime sadece poker oynamak için alırım ama...»

Hiç kimse gülmedi. Riff

Bill, bir kibrit çakarak, gazeteleri tutuşturdu. Hopkins, yanan kâğıtları sarmaşığa doğru tuttu. Yeşil birer yılana benzeyen dallar hemen gerilediler. Kıvrılıp bükülerek, tekrar dışarı çıktılar. Hopkins yanan gazeteleri ileri doğru tutarak, dışarı fırladı. Bill de, tekrar kapıyı süratle kapadı.

Railey, kendi kendisini neşelendirdirmek için ıslıkla «Trickrorism»den bir kısım çaldı. Kompartmandakilerin bu caz klâsiğini tanımıyacaklarını biliyordu tabii. Sonra elini şöyle bir havada sallayarak, desteye üç kere vurdu. «Haydi bakalım,» diye düşünüyordu. «Ne olacaksa görelim... Haydi, haydi... Fazla bekletilmekten hoşlanmam.» Riff Railey, bütün gün kendi kendisiyle konuşur, şarkılar sylerdi. Allah biliyor ya, belki uykuya daldıktan sonra da buna devam ediyordu. Böyle kendi kendisine konuşmak genç adamın çok hoşuna gidiyordu. Bu ayağını tempoya uydurarak vurmak gibi bir şeydi.

Iskambiller, ileri geri kaymağa başladılar.

Schreck, mırıldandı. «Şimdi... stikbaliniz»

Riff Railey, gizli bir orkestraya başlamalarını işaret etmek ister gibi, «Bir iki...üç ...dört...beş,» dedi

Schreck, kaşlarını kaldırdı. «Beş mi? Hayır, evvelâ dört kâğıt ayrılır Beşin . daha sonra...»

Yaşlı adam, çantasının üzerine bir ıskambil koydu. «Kıyamet günü,» diye fısıldadı. Diğerleriyle değil de, kendi kendisine konuşursun gibi tavırtakınmıştı. Kâğıtta elinde harp tutan bir melek vardı. Schreck, başını kaldırarak Riff'e baktı. Gözlerini hiç kırpmıyordu. «Siz müzisyen misiniz?»

— «Evet. Tabii bazılarının bu hususta şüpheleri var, o da başka.» Genç adam, «Hiç olmazsa bu sözlerime gülebilirlerdi,» diye düşündü. «Ama nerede? Hepsi de birbirinden soğuk.»

İkinci kâğıt, Dünya'ydı. Bunda yarı çıplak bir kız resmi olduğunu farkeden Riff Railey, takdirle kaşlarını kaldırdı. Bu iyiydi işten. Ondan sonraki ıskambillerden birindeyıldırım düşen bir kule ve diğerinde de iri yarı, zenci bir sihirbazın tekallüs etmiş çehresi vardı. Korkunç, iğrenç, kötü ve merhametsiz bir çehreydi bu.

Riff, dişlerinin arasından hafif bir ıslık çaldı. «Bu kaynanam mı?»

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Schreck, kaşlarını çattı. «Bir ilâhın resmiyle alay etmeyin.»

— «Bir ilâhın resmiyle mi?»

— «Bu 'voodoo' ilâhıdır. Kudretli ve kötü bir tanrıdır o.»

Voodoo. Birdenbire Riff'in kulağına tam-tam sesleri gelmeğe başladı. Bu gürültüyü bongo sesleri de karıştı.

Voodoo... Martinik, Antiller ve New Orleans'daki zencilerin yaptıkları büyüye bu isim verilirdi.

Bongo sesleri gitgide yükseliyor, Riff Railey'in kafasının içinde yankılar yapıyordu.

Iskambildeki ilâh gülüyordu. Gülünç bir şey mi vardı sanki?

Yoktu tabii. Zaten ilâhın tebessümü de bir acaipti.

Bongo ve tam-tam sesleri durmadığı takdirde her halde kafası çatlayacaktı.

ALTI

Hâdise, bir akşam üzeri Caravel kulübünde başladı. Yoksa bu ıskambillere göre daha başlayacak mıydı?

Söylediklerine göre dışarıda güneş pırıl pırıl parlıyordu ama bu bodrumda kimsenin bundan haberi yoktu. Gece kulüpleri, geceleri olduğu giib gündüzleri de karanlıktı. Sadece arada bir tek fark vardı. Gündüz içerisi sigara dumanı dolu olmuyordu. Bundan başka orkestra çaldığı parçayı da duyabiliyordu. Riff Railey ve arkadaşları her gün böyle prova yaparlardı. Bu arada eski parçaları da tekrarlar, konuşma ve tabak şıkırtısı karışmadan, nasıl çaldıklarını anlamağa uğraşırlardı.

Riff, «Tam ben trompetle solo yaparken o cırlak sesli sarışın yine gülmeğe başlarsa,» diye düşünüyordu. «Bu sefer kendimi tutamam. Tabii o zaman kulübün sahibi de beni kovar. Caravel, lüks bir yer. Benim gibi bir trompetci kolaylıkla bulurlar. Tabii o geveze sarışın gibi müşteri de kolaylıkla bulunur ama bu hususa önem vereceklerini pek sanmıyorum.»

Riff, pianisti Lenny'nin solosunu bitirmesini bekliyordu. Kontrbas, son ihtarda bulundu. Lenny, çaldıklarıparçaya döndü. Riff de son kısma geçmek için trompetini kaldırdı. Omuzlarını dikleştirerek, hafifce geriledi. Daha fazla gitmesi imkânsızdı. Bu takdirde davulcunun zimballerinin üzerine oturması işten belli değildi. Her halde sahne daha küçük olsay-

(Devamı 32. sayfada)

Maison d'Editions J. DUPUIS, Fils & Cie

Société de personnes à responsabilité limitée

Fondée en 1898

39, Rue Destrée, MARCINELLE-CHARLEROI (Belgique)

Le 23 février 1966

RESIMLI ROMAN AJANSI,
Ankara Caddesi 45
Güncer Han 19-20,
ISTANBUL (Turquie)

Messieurs,

Nous avons bien reçu votre lettre du 12 courant et vous en remercions.

Avant d'entreprend... pourparlers au sujet des droits de reproduc... dessinées, nous v... sourions gré ... à déposer en banq... une ... 000,- à valoir sur ...t.

...ire décision, nou... ...sion de nos sen-

...UIS, Fils & Cie
S.P.R.L.

Odhams Syndication Service

TELEPHONE CHANCERY ... TELEGRAMS SOUTHERNWOOD LONDON WC1

3rd March, 1966.

SYN/SGM/MB

Mr. S. Yalaz,
Editor,
RESIMLI ROMAN AJANSI,
Ankara Caddesi 45,
Güncer Han 19-20,
Istanbul,
Turkey.

Dear Mr. Yalaz,

Further to your letter dated February 12th, I have pleasure in sending you herewith a copy of EAGLE dated October 10th 1964 (Vol. 15 No. 41) which contains the first instalment of the IRON MAN series together with a line print of the 1½ page feature. If you will kindly confirm that these prints are suitable for your reproduction, and you are prepared to pay $8 for each instalment of IRON MAN (i.e. 1½ pages) I will arrange for the remainder of the series to be sent to you.

We seem to have had an awful lot of correspondence dating back to November last year, and I sincerely hope we will now be able to have a much closer co-operation with the use of our material in your magazine.

Yours sincerely,

SYNDICATION MANAGER.

Yeniliklerimizi Bekleyiniz!

Kahramanlık dergilerinin en beğenileni olan ve gün geçtikçe taklitleri de çoğalan KARAOĞLAN, ilerle yapacağı yenilikler için bazı İngiliz ve Belçika resimli roman ajanslarıyla mektuplaşmakta ve sizler için Karaoğlan maceralarıyla birlikte zevk ve heyecanla okuyacağınız resimli romanları temin için çalışmaktadır. Yukarıda yabancı resimli roman ajanların bu konuda bize yolladığı mektupların klişesini görüyorsunuz.

ÖLÜM SÜVARİLER

Karaoğlan, konuğu olan Bayırgülü'nü yurduna geri götürürken, Mançu akıncılarından kaçan bir Suğdak kafilesine rastlarlar... Karaoğlan; Suğdaklı gençleri, Mançulara karşı beraberce savaşmak için ikna etmeye çalışır.

ŞİMDİLİK BİRAZ RAHAT SOLUK ALABİLİRİZ, AMA FAZLA SALLANMIYALIM BURALARDA. HER AN TEHLİKEDEYİZ !..
ZANNETMEM ÖYLE GÜZEL YAY ÇEKTİK Kİ CİN ÇARPMIŞA DÖNDÜLER ARTIK GELMEZLER.
22
Kurtarılan dedelerden biri başlarına geleni anlattı...
BEN DÖRT OBANIN BAŞIYIM. ADAŞIM DA GÜNEY KÖYLERİNİN DİNİ LİDERİDİR.
BİZİ REHİN OLARAK ALDILAR. BÖYLECE HEM KÖYLERİN BİRLEŞİP SALDIRMALARINI ÖNLEMİŞ OLACAKLARDI...
ÇOK AKILLICA SAVAŞIYORLAR. BU ENGEL TANIMAZ CANAVARLAR SELİNİ DAHA FAZLA DURDURMADAN GEREK !..
HAKLISIN, AMA ÖNCE SAĞ KALMALIYIZ. YORGUN VE AÇIZ. AMA BENCE MOLA VERMEDEN YOLA ÇIKSAK DAHA İYİ OLUR.

İhtiyar sözünü ancak bitirmişti ki Suğdaklardan biri avaz avaz bağırdı...
HEEEY! ŞURAYA BAKIN! MANÇULAR GELİYOR!
BU SEFER ÇOK KALABALIKLAR. ELLERİNDEN KURTULAMIYACAĞIZ. GELİŞLERİNE BAKIN. SANKİ YER SARSILIYOR!..
Gerçekten, Mançular'ın gelişi çok korkunçtu. Garip çığlıklar atarak çığ gibi geliyorlardı...

Mançuların önünde giden atlı birden dizginleri kastı, atını durdurdu...
DURUN!
24
Ormandan, Mançuların önüne bir atlı çıkmıştı. Kılıcını kaldırmış, korkmadan dimdik duruyordu...
Yerinde duramıyan eşgin atın üstündeki yiğit Karaoğlan'dı. Elindeki kılıç, güneş vurdukça parıl parıl yanıyordu...
SÜRÜ KALABALIK OLUNCA BÜTÜN ÇAKALLAR KENDİLERİNİ ASLAN ZANNEDERLERMİŞ. İÇİNİZDE GERÇEKTEN YÜREKLİ BİR ER KİŞİ VARSA ÇIKSIN KARŞIMA!... SEN! ÖNDEKİ!... EĞER SAHİCİ BİR BAŞBUĞ İSEN BU SÖZÜMÜN ALTINDA KALMAZ MEYDANA ÇIKARSIN!...
Mançular'ın Başbuğunun canı sıkılmıştı, ama başka çaresi de yoktu...
DÖĞÜŞÜ KABULLENMEZSEM HEPSİNE MASKARA OLURUM, SÖZ DİNLETEMEM. DÖĞÜŞÜRSEM... ZAMAN KAYBEDERİM.
NE O!... KORKUYOR MUSUN? İSTER SEN BUYUR, SENDEN DAHA YİĞİT KİMSE O GELSİN!...

PEKALÂ... KAZANIRSAM BAŞINI KARGIMA TUĞ YAPACAĞIM. KAYBEDERSEM BÜTÜN ARKADAŞLARIN SERBEST KALACAK!..
ER KİŞİYMİŞSİN MANÇU BAŞBUĞU! HAYDİ, ÇIK KARŞIMA, SANA DÜNYAYI ANLATAYIM!
Karaoğlan'ın sözleri, Mançuların başbuğunu çileden çıkarmıştı. Atını dosdoğru ortaya sürdü...
Bir tüysüz oğlanın böyle konuşmasına Mançu lideri akıl erdiremiyordu. Hemen kılıcını çekip atını sürdü. Orta yerde kapıştılar...

Bu meydan okuma, Kara-oğlan'ın bir hiylesiydi. O Mançuları oyalarken arkadaşları ve esirler sessizce kaçıp uzak-laşacaklardı... Onun için Karaoğlan, kavgayı uzattıkça uzatıyordu...
26
HEMEN KAZANIR-SAM ADAMLARI BENİ SAĞ KOMAZ. BİRAZ DAHA OYALAMALIYIM ONLARI...
NE OLDU, BUZUL KEÇİSİ... SOLUĞUN KESİLDİ, KALKANIN DÜŞTÜ... YORULDUN MU?..
ASIL SEN KESİLDİN SOLUK YÜZÜN İYİCE SOLDU KÖPEK!..
ŞİMDİ BAŞINI GÖV-DENDEN AYIRACAĞIM SENİN!..
Bu sırada kavganın uzamasından kuşkulanan iki Mançu çerisi atından indi...
BANA BAK, GEL ŞU ORMA-NA BİR GÖZ ATALIM. BEN BU İŞİ PEK SEVMEDİM...

Bir kaç Mançu, ormana girdi... Ormanda kimsecikler yoktu...
BURADA KİMSE YOK... BİZİ UYUTTULAR. KOŞUN... AGADİR'E HABER UÇURUN! BİRİNİZ BENİMLE GELSİN!..
Biraz sonra kaçan Suğdaklar'a bir bataklığın sazları arasına girmeğe çalışırlarken yetiştiler...
EYVAH! GELDİLER... OYUNU ANLADILAR.. KAÇIN! KAÇABİLEN KAÇSIN!..
AMAN!
AH!

AGADİR! OYUNA GELDİK! ORMANDA KİMSE YOK, KAÇ-MIŞLAR!..
DEMEK ONUN İÇİN BENİ YERE İNDİR-MİYORDU HA... VAY DOMUZUN DÖLÜ VAY!..
28
BRE SOLUCAN!.. AMACIN ORTAYA ÇIKTI. HEVESİN YARIDA KALDI... ŞİMDİ SEN DE YOLDAŞLARIN DA TAMU-YU BOYLI-YACAKSI-NIZ!
EVET! HAYDİ ÖYLEYSE BU İŞİ BİTİRELİM ARTIK!
Mançular hep birden kuşattıkları Karaoğlan'a saldırdılar...

Karaoğlan'ın kılıcı kanlı dai-reler çizerek dönmeğe başlamıştı...
AH!
29
KUŞATIYORLAR. BAŞA ÇIKAMIYACAĞIM. BAŞBUĞLARINI YAKALAMALIYIM.
Karaoğlan, düşündüğünü hemen uygulamıya geçti. Mançuların Başbuğunu kıstırdı...
GEL BURAYA! BRE DONGUZ!.. SEN BANA GEREKLİSİN!..

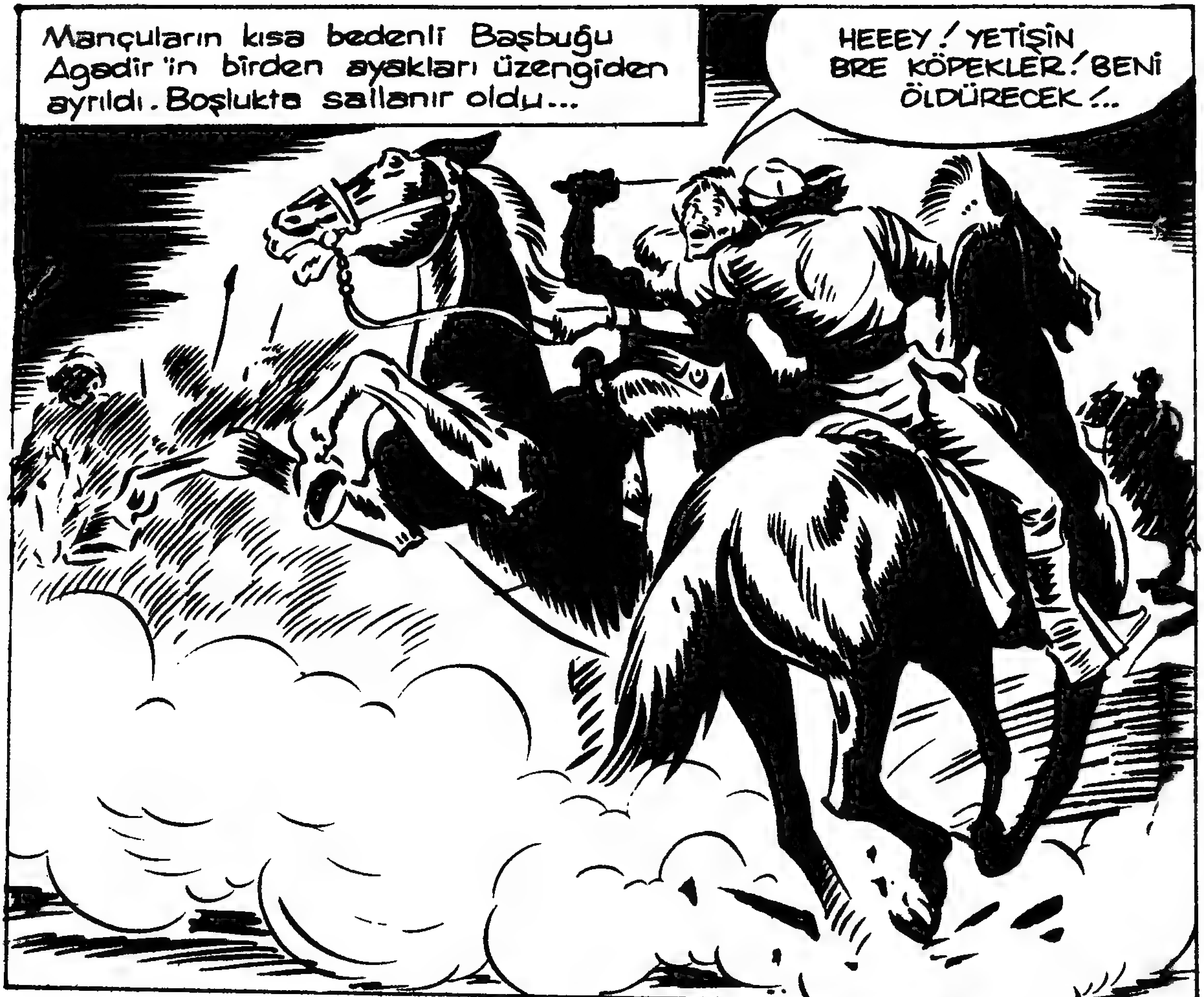
Mançuların kısa bedenli Başbuğu Agadir'in birden ayakları üzengiden ayrıldı. Boşlukta sallanır oldu...
HEEEY! YETİŞİN BRE KÖPEKLER! BENİ ÖLDÜRECEK!..

Çemberden kurtulunca Mançu Başbuğunu sivri taşlar üstüne atan Karaoğlan, atını ormana sürdü...

DURUN! BİR ADIM DAHA ATARSANIZ BAŞBUĞUNUZU ÖLMÜŞ BİLİN. SÖYLE ŞUNLARA UZAK DURSUNLAR!..
UZAK DURUN! GELME-YİN!..
DURUN! YOKSA AGADIR'İ ÖLDÜRECEK! BIRAKALIM KAÇSIN. NASIL OLSA YİNE YAKALARIZ!..
KOŞUN! YAKALAYIN ŞUNU! BANA ETTİĞİ HAKARETİN ACISINI ÇIKARMALIYIM ONDAN! TUTUN!..

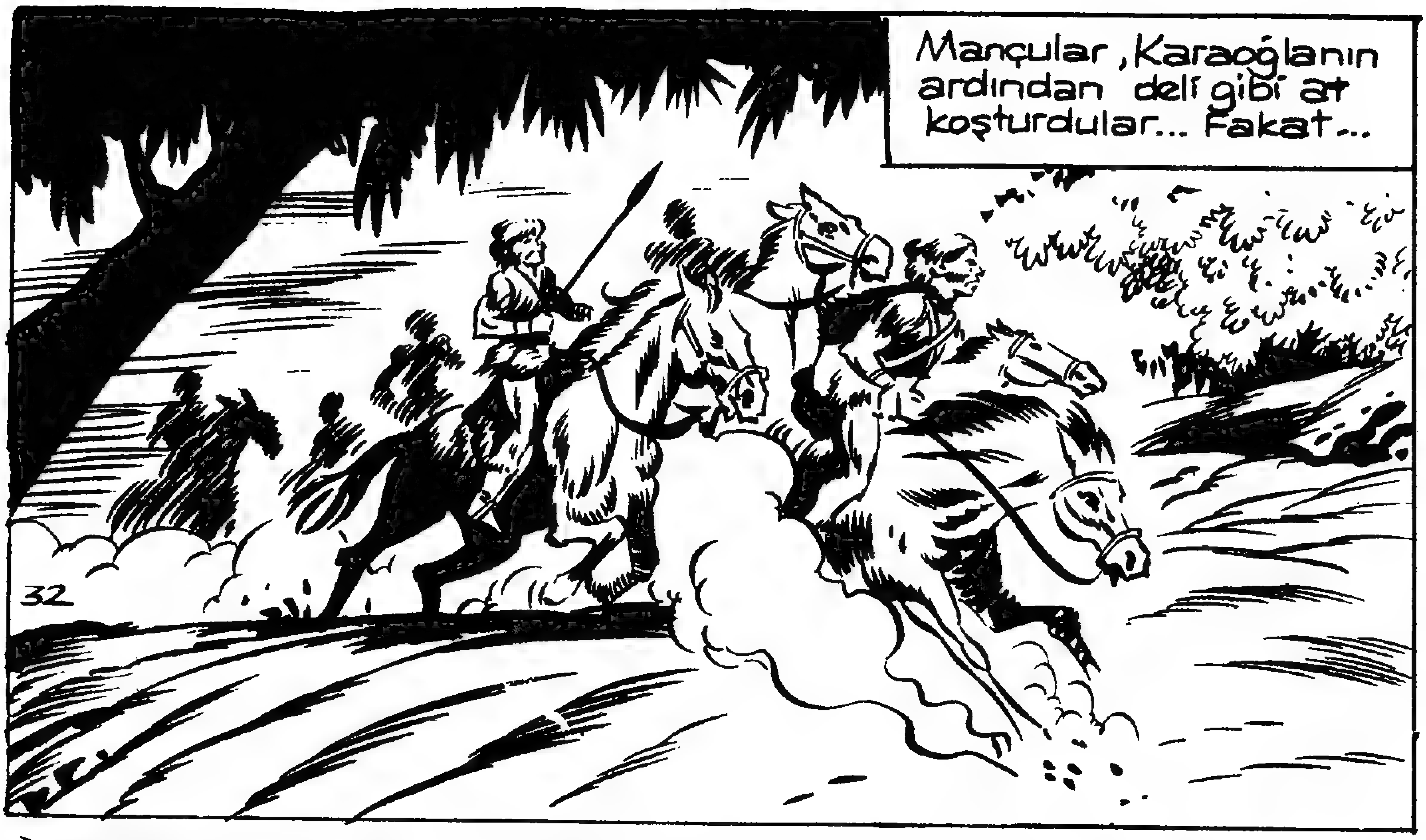
Mançular, Karaoğlanın ardından deli gibi at koşturdular... Fakat...
32

ATLARIMIZ ÇATLIYACAK! BIRAKALIM GİT-SİN. YOLDAŞLARI-NIN HEPSİNİ ÖLDÜRDÜK YA...
Mançulardan kurtulan Karaoğ-lan, arkadaşlarını ortalıkta göremeyince kaçmayı başar-dıklarını sandı...
...Suğdaklarla buluşmaları gere-ken yere doğru atını sürdü...

Epeyce ilerledikten sonra bir düzlükte henüz tamamiyle sönmemiş ocak izlerine rastladı...
BURADA ATEŞ YAKMIŞLAR!..
33
HENÜZ DUMAN ÇIKTIĞINA GÖRE PEK UZAKTA DEĞİLLER!
GÖKTE UÇUŞAN BU KUZGUNLARA NE OLUYOR? BİR ÖLÜ KOKUSU MU ALDILAR YOKSA?..
Karaoğlan birden iliklerine kadar titredi. Kuzgun sürüsü aklına kötü şeyler getirmişti...
HAYDİ ASLANIM, KOŞ! ALABİLDİĞİNE KOŞ!..

Karaoğlan gelince yerdeki kuzgun sürüsü havalandı ve bir sürü ölü ve ağır yaralı ortaya çıktı...
AMAN TANRIM BU NE KORKUNÇ ŞEY!..
34
İŞTE!.. SUĞDAKLARDAN BİRİ...ÇOK ŞÜKÜR YAŞIYOR!
Yaralı Suğdak, kuşlara yem olmaktan zor kurtulmuştu. Ama son anlarını yaşadığı güçlükle konuşmasından belli oluyordu...
NE OLDU SİZE?.. BAYIRGÜLÜ NERDE DOSTUM! TANRI AŞKINA SÖYLE!...
MANÇULAR!.. BAŞKA BİR MANÇU ORDUSU ÇIKTI ÖNÜMÜZE İŞKENCE ETTİLER...

Adamcağız sözünü ta_mamlıya_madan öldü...
HEPİNİZİN İNTİKAMINI ALACAĞIM! BANA İNANIN TANIMA_DIĞIM DOSTLARIM!..
Karaoğlan bütün cesetleri çevirdi yokladı. Aralarında Bayırgülü nün ölüsü yoktu... Bitkin, harap; kuzeye doğru ilerledi...
GÜZEL KIZDIR... BELKİ DE ONU CARİYE DİYE ALIP GÖTÜRDÜLER. İZLERİNDEN GİDEYİM...
Ortalık ağarırken ilerde konmuş bir sürü çadır gören Karaoğlan durdu. Mançuları bulmuştu...

HAVANIN KARARMASINI BEKLEMELİ. YURTLARIN ARASINA KADAR SOKULMADAN OLMAZ!
Gece olmuştu... Mançular Asya'nın ayazlı gecesine hazırlık yapmış, yığlı odunları tutuşturmuşlardı. Şarkı söyleyip eğleniyorlardı...
36
Karaoğlan, gizlendiği yerden çıkıp ilerledi...
BUZ GİBİ SU... HEMEN KIYIYI BULMAZSAM DONACAĞIM. AZ KALDI...

37
SESLER KESİLDİ. NÖ-BETÇİLERDEN BAŞKA HER-KES UYUDU GALİBA...
Kurbağa ve böcek sesleri arasında ırmağın sazlığına ulaşan Karaoğlan, gizlice sokuldu...
ŞU ARABANIN ALTINA GİREBİLİRSEM İLERLE-MEK ÇOK KOLAY OLACAK...
Karaoğlan, dolaşan köpeklere görünmeden kalın tekerlekli kağnıların altında ilerlemeğe başladı...
EN GÜZEL VE SÜSLÜ ÇADIR ŞU... BAYIRGÜLÜ'NÜ ORADA...
Karaoğlan bir zincir şı-kırtısıyle irkildi...
O NE!.. YALNIZ DEĞİLİM GALİBA!..

Yerde sürüne-rek gelen adam elleri zincirle köstekli bir Rus köylüsüydü.
A DELİ ÇOCUK! KAÇMAĞA KALKAN ESİRLERE NE YAP_TIKLARINI BİLMİYOR MUSUN? GEL OTUR OTURDUĞUN YERDE HALİNE ŞÜKRET!
BEN SENİN GİBİ TUTSAK DEĞİLİM BABALIK. BİR DOSTUMU KURTARMA_ĞA GELDİM.
NE SÖYLÜ_YORSUN. BU_NA NASIL CE_SARET ETTİN DELİKANLI. SAHİ SEN BAĞ_LI NE DEĞİL_SİN...
SİLAHIN DA VAR... SİLAHLI VE HÜRSÜN. BEN DE GEÇEN YIL MANÇULARIN ELİNE TUTSAK DÜŞMEDEN HÜR BİR DAĞLIYDIM. AGADİR ADINDAKİ MANÇU'YU BİR GÜN KAFAM KIZIP DÖVÜN_CE BENİ BİR KAĞNI_YA BAĞLADILAR... O GÜN BUGÜN_DÜR, BÖYLE YAŞIYORUM...
BANA YARDIM ET SENİ DE KUR_TARAYIM. SARI SAÇLI GÜZEL BİR KIZI ARIYORUM. YENİ TUTSAKLARDAN OLABİLİR. ONU GÖRDÜN MÜ?..
KAĞNININ ALTINDA BAĞLI YATAN BİRİ HER ŞEYİ GÖRÜR. DÜN BİR KIZ GE_TİRDİLER, DEDİĞİNE UYUYOR.

39
ŞU İLERDEKİ KOYU RENK ÇADIRLI ARABAYA KOYDULAR ONU... BİRAZ BEKLE HERKES UYUYUNCA...
EVET... SESLER KESİLDİ. ŞİMDİ DERİN BİR UYKUYA DALA-CAKLAR !..
HAYDİ DELİKANLI! ÇAKALLAR UYUDULAR !..
ARTIK GİZ-LENMESEK DE OLUR... ÇIKALIM ARABA AL-TINDAN...

Rus köylüsünün sözü-
ne uyup araba altın-
dan çıktılar. Fakat...
Bir nöbetçinin önüne
düşmüşlerdi...

AMAN!...

Karaoğlan, ihtiyarın
üstüne kapandı...
ELVEDA DELİKANLI. BANA
ÜZÜLME. TUTSAKLIKTAN KURTU-
LUYORUM. DİKKAT ET!...

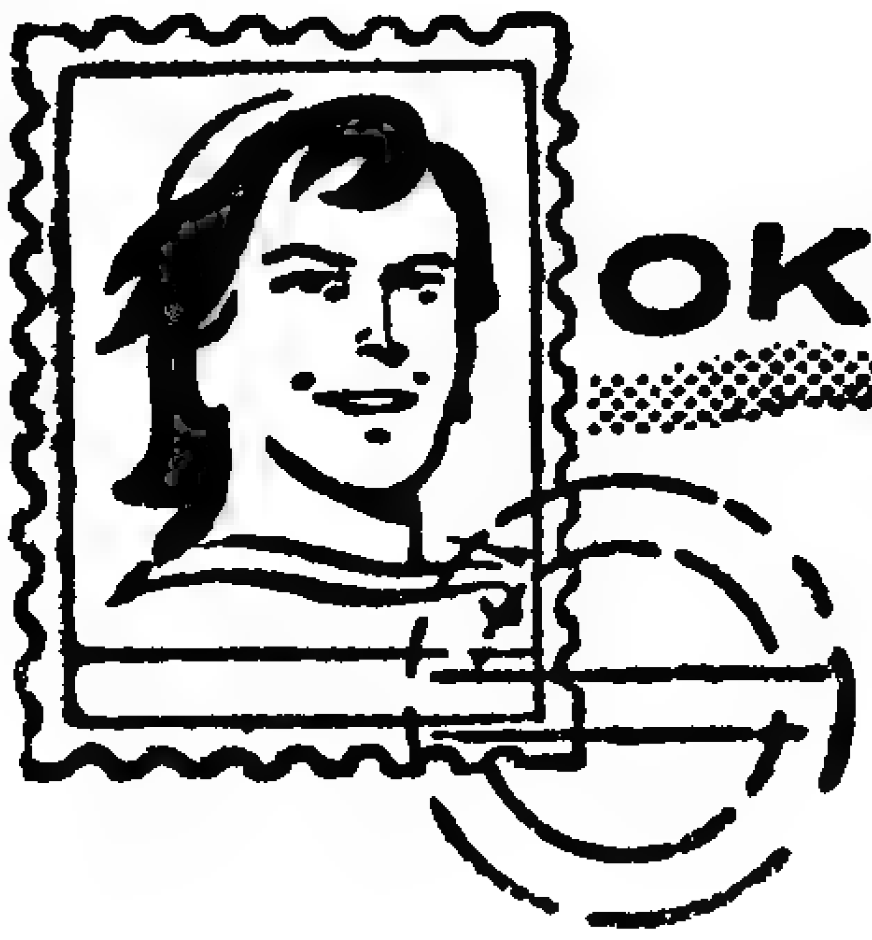

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

Mehmet Aziz Bek — Adana

İstediğiniz Karaoğlan kitaplarının tutarı olan 25 lirayı posta havalesi ile yollamanız daha emniyetli olur. Öteki arzunu gözönünde tutuyoruz.

Süleyman Kaplan — Antakya

Öğrenmek istediğiniz okulun adı Güzel Sanatlar Akademisi'dir. Giriş şartları ve imtihanları hakkında bulunduğunuz şehirdeki Millî Eğitim Müdürlüğünden veya Akademiden bilgi alabilirsiniz. Başarılar.

Aydemir Korkmaz — Kayseri

«Altay'dan Gelen Yiğit» filminde Kartal Tibet'in saçı, kendi saçı değil, takmaydı. Kartal Tibet'in adresini önceki sayılarımızın birinde bu sütunlarda neşretmiştik. Adresine bir mektup yazarak arzu ettiğiniz resmi kendisinden isteminizi rica etsek, herhalde bize darılmazsınız.

Ali Aktoğu — Kartal, İstanbul

«Karaoğlan'ın devamlı okuyucusuyum. Doğrusu sizi bu başarınızdan dolayı tebrik ederim. Çünkü şimdiye kadar 100. sayısını geçmiş dergi çok az. Sizden birkaç ricam var:

1 — Semerkand Casusu adlı kitabı istiyorum. Acaba size ne kadarlık pul ve para yollamam lâzım?

2 — Eskiden Karaoğlanın adı Kaan, babasının da Otsukara'ydı; niçin değiştirdiniz? Niçin Çalıkla Baybora'yı romanlarınıza koymuyorsunuz?

3 — Karaoğlanın ilk maceraları 200 sayfa kadar sürerdi. Şimdi ise 80 - 120 sayfa arasında değişiyor. Bunun sebebi nedir?

4 — Kartal Tibet'in Karaoğlan kıyafetinde imzalı bir resmini rica ediyorum. Lütfen adresime yollar mısınız?»

Sorularınızı sıra ile cevaplandırıyoruz.

1 — 4 liralık pul gönderiniz!..

2 - Kaan ve Otsukarcı A.Z. Kozanoğlu'nun yarattığı iki tip, Karaoğlan ve Baybora Suat Yalaz'ın yarattığı tiplerdir. Başkasının tiplerinin ismini kullanmamız doğru olmaz herhalde. Çalık ve Baybora'ya rol düşmeyince, ille de ikisi olsun diye zorlama hikaye yazmak yoluna gitmiyoruz.

3 — 200 sayfalık maceralar cilt olunca çok kalın düşüyor. Şimdi 80 sayfalık 4 sayılık Karaoğlan ciltleri, hesap ve estetik bakımından en uygun olanı bizce

4 — Kartal'ın istediğiniz gibi bir resmi yok bizde. Ama hazırlatmayı düşünüyoruz. Bir sonuca varınca göndeririz.

Murat Yerlikhan — Kayseri

«Karaoğlan dergisini çok seviyor, her çıkan sayıyı dört gözle bekliyorum. Orta okul II. sınıf talebesiyim. Şimdiye kadar bir çok çocuk dergilerine abone oldum. Fakat hiç birini Karaoğlan kadar beğenmedim. Karaoğlan'a ilk çıktığı sayıdan beri aboneyim. Her perşembeyi sabırsızlıkla bekliyorum. Çevrilen Karaoğlan filmini gördüm. Çok beğendim. Kartal Tibet ve Tülin Elgin'e mektupz yazarak resimlerini istedim. Şimdi de Suat Yalaz'dan bir resmini istiyorum. Acaba bana gönderir misiniz? Ne olur, bu küçük Karaoğlan okuyucusunun kalbini kırmayınız. Odamın duvarlarındaki Karaoğlan resimleri arasında Yalaz'ın çerçevelenmiş resmini yatağımın baş ucunda görmek istiyorum.»

Samimi mektubunuza teşekkür ederiz. Suat Yalaz'ın resmini ilk fırsatta yollayacağız.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar.

RED KİT Mahkemede

HORTLAK MI ? SEN İNANIYOR MUSUN ÖLÜ GÖMEN ?!
İNANMAM! BENİM MÜŞTERİLE. RİM GERİ DÖNMEZ!
BU ESNADA PEKOS'UN DOĞUSUNDA...
ŞU BET TİKET'İ BİR YAKA. LASAM!
BAK İŞTE JAKİNTO! BİZE HAVADİS VERİR!
58
MERHABA JAKİNTO!
JAKİNTO ÖYLE FENA KORKTU Kİ DİLİ TUTUL-MADIYSA İYİ... FAKAT MUT-LAKA DUDAĞI UÇUKLAR.

AY ANNECİĞİM, HORTLAKLAR BASTI!
NE OLDU ONA ?!
BİZİ HORTLAK ZANNETTİ!.. DEMEK HERKES ÖLDÜĞÜMÜZÜ SANIYOR!!
HORTLAKLAR GELİYOR!
NE BAĞIRIYORSUN JAKİNTO, N'OLDU?
KORKUNÇ "HE VISTOLOS HARRIBLES FANTASMAS AMIGOS!..
NE DİYOR ANLAMADIM!?
"HE VISTOLOS HARRIBLES FANTASMAS AMIGOS" DİYOR!
59

BİRAZ SONRA HAVADİS YAYILIR
BOYLARI TAM ONİKİ METREYMİŞ!
AMAN ALLAHIM!
... FAKAT İHTİYAR TAM BİLGİ EDİN-MEK İSTER...
YÜRÜYORLAR MIYMIŞ ?
İSPANYOLCA KONUŞTUM SEN DE DUYDUN İŞTE ..
RENKLERİ YEMYEŞİLMİŞ!
DEME!
BÖYLE. KOCAMAN DİŞLERİ VARMIŞ!..
AYYAYY!
AMA KORKMAYAN BİR KAÇ KİŞİ VARDI MESELÂ ÖĞRET-MEN BAY VİLYAM...
SAKIN BU UYDURMALARA İNANMAYIN!
EEH!
ÇOCUKLARA EĞLENCE ÇIKMIŞTI
HUU BEN HORT-LAĞIM!
AYY-AYY! KÜÇÜK HORT-LAKLAR!
60

DEVAMI VAR...

5 YOLCU

(6 ncı sayfadan devam)

dı, beşliyi dörtlü haline sokacaklardı.

Parçanın sonuna erişirken, Riff, trompetinin parlak ucunun üzerinden dans pistine doğru baktı. Menejeri Wally Shine orada duruyordu. Riff, trompetini aşağı yukarı kaldırdı. Wally de başını salladı.

Wally Shine, kırkındaydı ama daha yaşlı duruyordu. Yirmi senelik didinme onu vaktinden evvel yıpratmıştı. Hemen hemen her müzisyen, Wally tarafından keşfedilmişse bile onun yardımıyla şöhrete ulaşmıştı.

Adam, pırıl pırıl ham ipek elbiseler giymeğe meraklıydı. Gayet çok kravatı vardı. Yüzünde daima üç ifadeden birinin belirdiğini bilmeyen yoktu. Wally, memnun olduğu zaman tatlı tatlı gülerdi. «Sana Wally'e itimad edebileceğini söylemedim mi?»

Veya adam, acı acı başını sallardı. «Bana sormadan o heriflerle iş yapmağa kalkarsan böyle olur.»

Yahut karşısındakine yalvarır gibi bakardı. «Aldığım komisyonu daha da indirirsem halim ne olur?»

Wally'nin bütün acaipliklerine rağmen Riff ondan hoşlanırdı. Parça bitmişti. Riff, su anatarını açarak, trompeti boşalttı. Sonra da sahneden atladı.

— «Merhaba Wally. Ne haber?»

— «Haberimi duyunca sevincinden bayılacaksın.»

Riff, Wally'nin omzunu okşadı. Manajerinin tatlı tatlı güldüğü gözünden kaçmamıştı. «Söyle de bayılalım bakalım.»

Wally, «Sana fevkalâde bir yerde iş buldum,» dedi.

— «Nerede? Kutuplarda mı?»

— «Hayır, oğlum, hayır.» Wally, sağ elini salladı. Sonra da sanki bütün dünyayı kucaklamak istiyormuş gibi kollarını açtı. «Sıcak güneş... Bol kahkaha... Masmavi bir gök... Ilık geceler... «Heyecanla kollarını indirdi.

Riff, inledi. «Ne o? Yoksa beni yazlık bir kampa mı göndereceksin?»

— «Ne münasebet! Sen beni ne sanıyorsun?»

— «Bunu hiç sorma, dostum. Bunu hiç sorma.»

Şampiyonların Mecmuası

HALTER

Her ay çıkıyor

Şubat 1966 Sayısında :

KOMPLE YAY KURSU ve ŞAMPIYON SISTEMIN tek üç aylık kısmı

2,5 liralık pul göndererek isteyiniz.

Adres: HALTER mecmuası, *Yeni Mahalle-Ankara*

Karaoğlan - 5

— «Senin için bütün yaptıklarımdan sonra bunu da söyleyecektin ha? Eğer Wally Shine olmasaydı, Riff Railey bugünki şöhretine erişebilir miydi? Ha, söyle bana, Erişebilirmiydi?»

— «Bana bu suali sorma, Wally. Nene lâzım. Sualini cevaplandıracağım tutar.»

— «Buraya bak, Riff dinle. Böyle bodrumlarda çalışarak, sararıp solmağı her halde istemezsin. Öyle değil mi?»

Tabii bu işi de ona yine Wally bulmuştu. Adam, bu kulüpte çalışmanın şöhreti için çok lüzumlu olduğunda da ısrar etmişti. Riff bir an bunu söylemeği düşündü. Sonra da vazgeçti.

— «Lâfı uzatma, Wally. Bana nerede iş buldun, onu anlat.»

Wally zafer ve gururla onu süzdü. «Antiller'de.»

— «Yeni bir kulüp mü orası?»

— «Hayır, hayır. Sana Antil adalarına gideceğini söylemeğe çalışıyorum. Antiller'e. Paiti adasında Dupont şehrine. Oradaki Flamingo adlı gece kulübünde çalacaksın.»

Riff, Wally'nin bu haberinin harikaken fevkalâde olduğunu kendi kendisine itiraf etmek zorunda kaldı.Gitgide daha iyi yerlerde iş buluyordu. Hele bu seferki hepsinden de mükemmeldi. Herhalde bu Manchester'de on beş gün, Londra'da bir bodrum altı ay çalışmaktan daha iyiydi. Muhakkak ki yol masraflarını da ödeyeceklerdi. Hoş, Wally gibi bir menajeri olan bir insan bundan pek emin olamazdı. Adam, yol masrafları gibi şeylere pek dikkat etmez, tabii ondan sonra işin astarı yüzünden pahalıya gelirdi.

Riff, «Yol parasını verecekler mi?» diye sordu. «Diğer masrafları?»

Wally, hiddetlendi. «Tabii. Sen beni ne sanıyorsun?»

Riff, içini çekti. «Bu suali demin de sordun... Neyse, neyse... Ne zaman gidiyoruz?»

— «İki hafta sonra...»

Riff, neşeyle bağırdı. «İşte bu fevkalâde.»

(Devamı Gelecek Sayıda)

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBIZOROS
BOBi YEMEĞE GELİR SANIRIM!
BOBİİİ
BEN ON DAKİKADIR YIRTINIYORUM HİÇ DUYDUĞU YOK!
YENİ SENEDE ARTIK BAĞARMAYA PAYDOS. BİR ŞEY KEŞFETTİM!
BOBİ GİNE GİTTİ!
ÇANI İCAD ETTİĞİMİ DUYUNCA GELİR!
AZ SONRA...
YEMEK ZAMANI GELDİ... BOBİYİ ÇAĞIR!
DAN!
NE RAHAT... ARTIK BAĞIRMAK YOK!
DANN!.. DANN!..
VOFF!
İYİ YILLAR!
BAĞIRMA, ŞİMDİ ÇIKARIRIM!
SAĞIR OLDUM, KURTARIN!
=BİTTİ=

OGAN

BAŞTANBAŞA RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Bayilerden Arayınız...